

[Udenrigsministeren]

valgt parlament med cortes og senat? Og mener hr. Steen Folke ikke, at der er tale om en demokratisk regering i Spanien i dag? Hvis svaret er bekræftende, håber jeg, hr. Steen Folke vil trække udtrykket magthaverne tilbage.

Med hensyn til PSOE's holdning kender hr. Steen Folke udmærket den i forvejen. Jeg havde under det officielle besøg i Spanien for nylig lejlighed til en længere samtale med lederen for PSOE, Felipe Gonzáles, hvor vi drøftede tingene igennem, og det står klart, at socialistpartiet går imod; det gør de med den begrundelse, at der ikke bliver en folkeafstemning, sådan som de har ønsket.

Så kan jeg til trøst for hr. Steen Folke lige sige, at PSOE går meget positivt ind for Spaniens optagelse i EF, men det er selvfølgelig en anden sag.

Jeg vil endelig oplyse tinget om, at flere lande allerede har ratificeret Spaniens optagelse i NATO, heriblandt Canada og Norge, og det er klart, at regeringen naturligvis håber på, at vi, selvfølgelig efter en tilstrækkelig tilbundsående drøftelse i ad hoc-udvalget, inden alt for længe kan meddele, at Danmark også har ratificeret.

Christoffersen (V):

Jeg har kun to korte bemærkninger til hr. Bilgrav-Nielsen.

Jeg vil gerne sige, at vi støtter regeringen og udenrigsministeren i hele den argumentation, der netop er blevet fremført, og det undrede mig, at hr. Bilgrav-Nielsen anlagde den betragtning, at det var for tidligt at optage Spanien, fordi Spanien ikke var kommet igennem en bestemt proces.

Sagen er jo, at optagelsen i NATO og optagelsen i EF er en del af den proces, det spanske demokrati skal igennem for at blive virkelig grundfæstet. Det er en illusion at forestille sig, at det spanske demokrati kan blive stabiliseret, hvis vi samtidig fastholder en isolation af Spanien. Forudsætningen for, at demokratiet i Spanien kan blive alment accepteret, er, at omverdenen, samtidig med at den indre demokratiseringsproces udvikler sig, åbner sig over for Spanien og inddrager Spanien i et forpligtende økonomisk, politisk og militært samarbejde.

Og så undrer det mig i øvrigt at høre, at hr. Bilgrav-Nielsen ligesom antydede, at en

opløsning af de militære blokke, og specielt en opløsning af den østeuropæiske alliance, i sig selv kunne være en fordel. Jeg mener, problemet er et helt andet. Ingen kan vide, hvad der sker, hvis den østeuropæiske alliance eller den vesteuropæiske alliance går i opløsning. Jeg kunne nærmest frygte en langt mere destabiliseret situation. Det, der er problemet i Østeuropa, er, at alliancens medlemslande ikke indbyrdes har den tilstrækkelige tillid, og at der ikke mellem de mindre medlemslande på den ene side og Sovjetunionen på den anden side er en fornuftig, tilidsfuld form for samarbejde. Det er det destabiliserende i Østeuropa.

Riishøj (SF):

Jeg synes nok, at socialdemokratiets holdning i denne sag bærer præg af, at socialdemokratiet er regeringsparti og det statsbærende parti. Jeg kunne egentlig godt forestille mig, at socialdemokratiet, hvis det var i opposition, måske lyttede mere til sine samarbejdspartnere inden for Socialistisk Internationale og broderpartierne i andre lande. Men dette bærer jo præg af, at man står over for et fait accompli; man må rette sig efter en indstilling fra den officielle regering, og så blæser man åbenbart på, hvad søsterpartierne i andre lande mener. Det synes jeg er en forkert og farlig holdning. Det er måske nok en af de negative ting ved at have en socialdemokratisk regering, selv om vi foretrækker det. Der kan være tilfælde, kunne jeg forestille mig, hvor socialdemokratiet nok ville handle mere progressivt som opposition, specielt på det udenrigspolitiske område. Jeg tror ikke, at I i opposition ville sige det samme. Det er mit håb i hvert fald. Men jeg håber, at man får en debat i socialdemokratiet om denne sag. Jeg kunne forestille mig, at når der er uenighed om EF i socialdemokratiet, kunne der også være uenighed om denne sag. Det håber jeg sandelig der er.

En anden ting i denne sag er virkningen i Middelhavsområdet i øvrigt. Jeg tror nok, dette på længere sigt kan få konsekvenser for Jugoslaviens alliancefrihed og måske også for Rumæniens uafhængige politik. Det er ikke udelukket, at Sovjetunionen reagerer på denne optagelse afhængigt af de reale virkninger af den. Så kommer selvfølgelig reaktionerne fra højre: Sovjetunionens aggression